

Δεληγιαννίτη, 'Επιστ. Διαπόντε Διονύσιος

Θεωρογία 15, 277

1

18. δι.

Ἐκ τούτου ἔπεται, 90 χειρογρ. μν.
Βιβλιοθήκη Λαυραῖ:

Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Κασσανίου Δα.
Πούτου ἐξ Ἀγίου Ὁρους, πρὸς τοὺς
Καθηγούμενους τῶν Γ', τῆς Οἰκουμεν.
συνοδ. Πάτριδος καὶ Λαυραῖ:
"... εἶναι σιμὰ ἐννοεῖται, προῖοι,

ὅταν ὁ Διμήτριος τῇ βασιλεύσῃ
 εἰπὼς τὸν θρασυμαχῆν τοῦ Γόργου.
 εἰδέναι δὲ αὐτὸν τὸν Καίτην Διογένη
στον μοναστηριατῶν μα ὁ δὲ πρὶν
γρόσαι. Καὶ ἐπεί θανόν καὶ οἱ δύο,
ὅ, τε θανεῖσιν, καὶ ὁ θανεῖσιν, καὶ
καὶ ἄσπετος δέ εἰδοῦσαν, καὶ ἐπεί
μοῦται μή καὶ τὸ αὐτὸ μοῦ
στῆρι, θανόντα, δι καὶ τὴν τὸν.

Δεληγιάννη, ἑπαισ. Διακόντε

Θεολογία 15, 271

Διοκύνσιος

18.2.

“Ὅθεν ἰδὸν στέλλω τῇ ὑμετέρᾳ πανο-
ζιότητι τὸ ἴσον τῇ ὁμοιογένει, καὶ
παρακαλῶ καὶ μετ’ ἑμοῦ πάντες οἱ
ἐδωκοί, καὶ δοῦναι καὶ τὰ ὑπάρχοντα
τῶν πατρῶν ὑποσχεθῆναι, ὅπως

ἡζόραος διεκώσθη χρόνα τὰ σπείζη
 τοῦ θυμίου, ἄξια διαί χιθία,
 καὶ τὰ ἔχρηται τινέσθης· τὰ ὅτι
 οὐ θυμίου μενέτα τὰ ἀσπρῶ,
 καὶ με' διαί τω τῷζόραος
 τὰ τὸν παρεκνήσθη τὰ τὰ πρῶ.
 πρῶτ' αὐτὰ τὰ ὀχδοένθη,
 , ὀχθὴ μαιῶν καί
 καὶ σείρη 27.

